

palmarū fructus dactilos. aliū sū legumina. aquis inf. ali qm
pret corpus ppiū & uestimentū quo uti batur. Nutrebatur ite
quando necessitas nature exigebat. herbis que nascebantur p soli
tudine. Canon aut erat unusquisq sibi ipse. & lex absq puarica
tione. ut cognosceret aliquis consocium qualiter abstinebat aut quo
m agebat. Iordanē enī mox transmeantes. longe ab inuicem
se sequestrabant. & nullus se iungebat ad socium. ciuitatē est
mantel solitudine. Sed & si unus ex ipsis a longe uenientē ad se
aliquem uidebat. mox declinabat de itinere. & ad aliam
partē pgebat. Viuebat autē sibi & dō. psallens frequenter &
constituto gustans tēpore cibū. Ita omīa ieiunia celebra
tes reuertebantur ad monasterium ante diem ieiunium
resurrectionis dñi & saluatoris nñ ihu xpi. quē festa domi
nicā cū ramis palmarū celebrare scā accepit gēta. Reuer
tebantur aut unusquisq habens ppiū laboris testem agri
colam. ppiam conscientia cognoscente qualiter operatus ē
& qualia laborū semina seminauit. Et nullus nullomodo
rogabat. quomodo aut qualiter laboris certamina cōsum
masset. Hic ē itaq huius monasterij canon & ita pfecte &
optime custodiebatur. Unusquisq enī ut dictū est p soli
tudine dō iungebat^r & in semet ipso detestabat. ne homi
nibus placere. sed soli dō. lila enī que ppter homines fiunt
ut hominib placeant. non solū non proder facientibus sed
& multe dāpnationi efficiuntur obnoxia. Tunc itaq zosi
mas consuetū monasterij lege transmeauit iordanē. modi
cū quid p corporis necessitate deportans congrua & ueste
qua utebat^r. & canone quidē celebrabat solitudine ptran
sient. & tēpore p se necessitatē faciebat nature. Seiebat
autē nocte interea. modicū qui dñs & somnū ad modū
cō gustans qd cumq eū uespertinū repperiebat tempus

Burgerbibliothek
Bern

Cod.168, f. 5^r

& amaris lacrimis dixit. O miserrimus ego. quid feci & quid
 operatus sum. Quoiam pergam cumulat luxuriose ut sal
 uam faciam animam meam. Vbi uadam ego infelix
 peccator. qui negavi xpm meum & sciam eius genitricem.
 & feci me seruum diaboli per nefandae cautionis cyrographum.
 Quis putas hominum poterit illam abstrahere de manu uasta
 toris diaboli & adiuuare me. Quis mihi fuit necessitas
 cognoscere nefandum illum & comburendum hebreum.
 Erat enim ante paululum hebraeus ille a lege & iudice con
 dempnatus. Quid enim sic honorantur. qui dominum & dominum
 delinquentes. accurrunt diabolo. Quid mihi profuit
 temporale commodum. & superciliositas uani hominis scilicet.
 Ve mihi misero peccatori & luxurioso. quomodo supplan
 tatus sum. Ve mihi misero. quomodo lucem perdidisti & uiuisti in te
 nebris. Bene etiam quando a dispensatione secessisti.
 quid desideravi propter uanam gloriam & uacuam opi
 nione. tradere miseram animam meam in gehennam.
 Quale petam auxilium. qui auxilio fraudatus sum a di
 abolo. Ego huius rei noxius. ego perditionis animae
 meae auctor sum. ego perditior salutis meae. Ve mihi.
 qualiter sum raptus ignoro. Ve mihi. quid faciam.
 Ad quem ibo. Quid respondeam in die iudicii. quan
 do omnia nuda & excrucicata parebunt. Quid dicam
 in illa hora. quando iusti coronantur. ego autem con
 demnor. Aut quali fiducia adstabo regali illi tribuna
 li & terribili. quem postule. quem rogem in illa tribulatione.
 aut quem deprecor in necessitate illa. quando omnes sua &
 non alia tractauerint. Quis mihi miserebitur. Quis
 mihi subueniet. Quis me proteget. Quis mihi patrocin
 abitur. Vere nullus. Ibi nullus adiuuat. sed omnes pro se

Burgerbibliothek
Bern

Cod. 168, f.17^r